

Vergaderjaar 1992–1993

22 844

Invoering van en aanpassing van wetgeving aan de wet op de verbruiksbelastingen van alcoholvrije dranken en van enkele andere produkten

Nr. 5

MEMORIE VAN ANTWOORD

Ontvangen 29 oktober 1992

1. Inleiding

De leden van de fracties van CDA, PvdA en VVD hebben met belangstelling kennisgenomen van het onderhavige wetsvoorstel.

2. Overgangsrecht

2.3. Heffing van siropen en groentesappen in het vrije verkeer

De leden van de fractie van het CDA vragen of de lastendruk, voortvloeiend uit de overgangsregeling van artikel XIV voor belastingdienst en bedrijfsleven kan worden gekwantificeerd en wat de budgettaire consequenties zijn van het achterwege laten van de overgangsregeling bedoeld in artikel XIV. Hoe zullen degenen die door dit artikel eenmalig belastingplichtig worden hiervan op de hoogte worden gesteld, zo vragen deze leden. Voorts vragen zij of in dit kader de uiterste aangifte datum van 7 januari 1993 niet te vroeg is. De onderhavige regeling komt erop neer dat de verbruiksbelasting wordt nageheven over de voorraden siropen en groentesappen die zich bij de aanvang van 1 januari 1993 in het vrije verkeer bevinden. Aangezien de producenten en het merendeel van de groothandelaren met ingang van 1 januari 1993 zullen beschikken over een vergunning voor een inrichting – verwezen zij naar artikel XII – zullen de hier bedoelde voorraden in het vrije verkeer zich hoofdzakelijk bevinden bij de detailhandel. Het achterwege laten van de overgangsregeling zou betekenen dat over de voorraden bij producenten en groothandel wel belasting zal worden geheven – namelijk ter zake van de uitslag – en over de voorraden in het vrije verkeer niet. Het achterwege laten zou bovendien een stimulans kunnen zijn tot het aanleggen van grote voorraden bij de detailhandel. Aangezien de omvang van de budgettaire consequenties van het achterwege laten van deze overgangsregeling sterk afhankelijk is van de handelwijze van de belanghebbenden is het voor mij niet mogelijk daarover enigszins betrouwbare gegevens te vermelden. De belanghebbenden zullen door middel van advertenties in de dagbladen op de hoogte worden gesteld. Deze

procedure wordt ook gevolgd bij navordering in de sfeer van de minerale oliën bij tariefverhogingen.

Artikel XIV, zevende lid, voorziet erin dat geen aangifte hoeft te worden gedaan indien de te heffen belasting in zijn geheel niet meer bedraagt dan f 500. Uitgaande van een gemiddelde belasting op een liter siroop van f 1,50 (en even afgezien van de voorraad groentesappen) betekent dit dat belanghebbenden met een voorraad van niet meer dan circa 330 liter (dat wil zeggen zo'n 440 flessen/blikken siroop van 75 cl) geen aangifte behoeven te doen. Hantering van deze drempel zal er naar mijn mening toe leiden dat het doen van aangifte beperkt zal blijven tot de grotere detailhandelszaken. Aangezien het om een beperkt aantal produkten gaat meen ik dat de gestelde datum – 7 januari 1993 – niet tot problemen zal leiden. Daarbij speelt mede een rol dat de meeste bedrijven toch al per 1 januari hun balans opmaken. Gelet op het voorgaande ben ik van mening dat de uit deze overgangsregeling voortvloeiende lastendruk voor bedrijfsleven en belastingdienst zeer gering zal zijn.

De leden van de PvdA-fractie stellen eveneens enkele vragen over de «naheffing» op siropen en groentesappen die op 1 januari 1993 in een opslagplaats liggen (artikel XIV). Uit de brede omschrijving van opslagplaatsen leiden zij af dat daaronder ook winkels vallen. Al deze winkels zouden dus moeten nagaan of zij zoveel van die produkten in de winkelruimte en bijbehorende opslagplaats hebben liggen dat daar meer dan f 500 verbruiksbelasting over geheven zou moeten worden. Deze leden vragen of uiteengezet kan worden in welke gevallen in de praktijk dergelijke hoeveelheden aanwezig kunnen zijn. Voorts vragen zij of de reguliere winkelier er in feite ongezien van uit kan gaan dat dit hem niet aangaat. Naar aanleiding van deze vragen merk ik het volgende op. Deze leden veronderstellen terecht dat onder het begrip opslagplaats ook winkels vallen. In mijn antwoord op desbetreffende vragen van de CDA-fractie hiervoor heb ik aangegeven dat belanghebbenden met een voorraad van niet meer dan circa 330 liter geen aangifte behoeven te doen. Hantering van deze drempel zal er naar mijn mening toe leiden dat het doen van aangifte beperkt zal blijven tot de grotere detailhandelszaken. Ik zou echter niet zonder meer willen stellen dat de reguliere winkelier er in feite ongezien vanuit kan gaan dat de naheffing hem niet aangaat. Aangezien het echter om een beperkt aantal produkten gaat meen ik dat het weinig moeite zal kosten te bepalen of de voorraad beneden bovenbedoelde grens blijft. In de voorlichting zal overigens aan dit aspect aandacht worden besteed.

2.4. Teruggaaf voor suiker en suikerhoudende produkten

De leden van de PvdA-fractie vragen of de voorziening voor de teruggaaf van suikeraccijns wel nodig is. Zij vragen voorts^o of het niet aan de markt kan worden overgelaten om per 1 januari 1993 tot een herprijzing over te gaan die het belastingvoordeel egaliseert over alle suikerhoudende produkten die dan in de winkel liggen en komen. Ik ben van mening dat het niet juist zou zijn wel te voorzien in een navorderingsregeling voor de siropen maar niet in een teruggaafregeling voor suiker en suikerhoudende produkten. Voor de teruggaafregeling geldt overigens dat teruggaaf wordt verleend op verzoek. Een winkelier die van mening is dat de lasten voor hem niet opwegen tegen de baten zal geen verzoek om teruggaaf indienen. Het is uiteraard aan het bedrijfsleven om te beslissen of het per 1 januari 1993 tot een door deze leden bedoelde herprijzing zal overgaan die het belastingvoordeel egaliseert over alle suikerhoudende produkten die dan in de winkel liggen en komen.

4. Artikelen

ARTIKEL VII

De leden van de PvdA-fractie nemen aan dat aan dit wetsvoorstel een budgettaire opbrengst is verbonden, doordat de accijnzen voor alcoholarme bieren en andere alcoholica worden verhoogd tot de nieuwe tarieven voor frisdranken. Zij vragen hoe groot deze opbrengst is. Deze leden gaan er terecht van uit dat de accijns op de door hen bedoelde dranken zal worden verhoogd van f 27,35 naar f 28,15 per hl. Aangezien de bedoelde dranken echter zeer weinig voorkomen is de eventuele budgettaire opbrengst te verwaarlozen.

ARTIKELEN XIV EN XV

De leden van de VVD-fractie merken op dat de in de artikelen XIV en XV genoemde bedragen van respectievelijk f 500 en f 200 niet worden verklaard. Zij vragen waarom juist deze bedragen zijn genomen. Zij verwezen ook naar de opmerking van de Raad van State hierover. Overgangsregelingen zoals de onderhavige zijn gebruikelijk bij wijzigingen in de belastingheffing die tot verschuivingen in het normale bestedingspatroon kunnen leiden, zoals het uitstellen van aankopen of het vervroegen daarvan. Bij de tariefwijzigingen voor de accijns van minerale oliën, die de afgelopen jaren zijn doorgevoerd, is een dergelijke regeling steeds toegepast. De daarbij veelal gehanteerde grensbedragen waren in het oorspronkelijke wetsvoorstel overgenomen. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State heb ik de overgangsregeling heroverwogen. Ik moge voor een toelichting verwijzen naar punt 4 van het Nader rapport.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort